

KERSTFEEST IN HET BOS

Heel diep in het woud, nog voorbij het ven en dan linksaf, stond een reusachtige denneboom. En voor de boom was een open plek. Doodstil was het hier altijd, de dieren kwamen er bijna nooit, en zelfs de boze heks vertoonde zich zelden in dit gedeelte van het bos.

Maar op de middag voor Kerstmis klonk er bij de boom plotseling wat gekraak en geritsel, en daar had je de haas en de egel.

"Kijk," zei de haas. "Deze open plek bedoel ik. Ideaal voor onze Kerstviering. Er is een denneboom, er is plaats voor alle dieren, en het is veilig ver van het hutje van de boze heks."

De egel huiverde. "Hou op over de heks," zei hij. "Vorige week heeft ze nog een knoop in mijn stekels gelegd. Als ik daar nog aan denk..."

"Spaar me je verhalen," zei de haas. "Dat ze niet te vertrouwen is, weten we allemaal. Maar als je dit ook een goeie plek vindt, dan waarschuwen we de dieren dat ze hier moeten zijn. En ik zal de spinnen en de eekhoorns vragen de boom te versieren."

Toen de avond begon te vallen, kwamen de eerste dieren naar de open plek. Een uurtje later waren ze er allemaal.

Ze zaten in een grote kring en de haas stond in het midden en zei: "Kom, we gaan een kerstlied zingen."

Het gezang van de dieren klonk prachtig door het stille bos, en al zingend keek iedereen vol verrukking naar de denneboom. Die was prachtig opgesierd met noten en denneappels, de spinnen hadden engelenhaar gesponnen, en